

се виждатъ често изъ улицитѣ и изъ сметѣта на ориенталскитѣ села и градове, сж станали отдавна предметъ на индустриална преработка въ културнитѣ страни. Защото въ коститѣ има твърде много ценни вещества. Ако подложимъ коститѣ на овжгляване, отъ тѣхъ се получаватъ шупливи костени вжглища. Тия именно вжглища сж много ценни въ захарната индустрия. Презъ тѣхъ се прецежда захарния сиропъ, за да се избистри. Но коститѣ могатъ да се изварятъ или да се преработятъ съ химикали. Тогава се получава костено масло. Отъ костеното масло се правятъ свѣщи и гресъ — ценно смазочно масло за машини. Но отъ коститѣ се получава и лепило, познато на всички и на тебе: туткалъ. А когато кафяниятъ туткалъ се пречисти, отъ него се прави чистъ прозраченъ желатинъ. Ти обичашъ ли да ядешъ сладкиши, които твоята майка прави съ желатинъ? Следъ като отъ коститѣ се извлѣкатъ изброенитѣ дотукъ вещества, остава още нѣщо ценно: това е фосфорътъ. Остатъкътъ се смила, получава се костено брашно, което служи като цененъ фосфоренъ торъ за растенията. У насъ, край София, до с. Костинбродъ, има голѣма фабрика за химически произведения (заводи Чиловъ). Тамъ се преработва голѣмо количество миризливи и гнуснави кости, отъ които се добиватъ изброенитѣ по-горе ценни вещества.

Азъ не мога да изброя тукъ всички остатъци, които могатъ да влѣзатъ въ работа. За това трѣбва да напиша цѣла книга. Дребнитѣ кожички въ кожухарскитѣ магазини, кръвта въ скотобойнитѣ, старитѣ гуми, угарки отъ цигари, остатъци отъ кафе — всичко това може да се използва. А остатъцитѣ отъ трапезата? Колко много угоени свини и домашни птици ще се получатъ, ако тия остатъци се използватъ добре!

Всичко това е да направишъ отъ нищо нѣщо.